

вѣрвами онѣзи които лесно си исказватъ страсть-  
тж; тѣ никога не сж обичали наистина. Бюсси  
са чудяше какво да рече: освѣтъ туй, Валенти-  
на бѣше богата, а той бѣденъ, и, като са боеше  
отъ неблагопріятното мнѣніе което има свѣтътъ за  
бѣдность-тж, мълчеше. Като оздравяхъ на конецъ  
ранитѣ му, отиде съ братовчеда си въ Сіото-То-  
унъ. Пхтуваніето имъ трая много дни, и двамата  
пріатели си минувахъ врѣмето въ философуваніе.  
Въ пхтътъ какво по-добро може чловѣкъ да го-  
вори? Бюсси раздраженъ отъ случкитѣ си, къл-  
неше новитѣ общества и републиката, а Рокебрюнъ  
са подиграваше съ мизантропіята му. — Трѣба ли  
толкозъ да ся сърдишь, думаше той, защото единъ  
бездѣльникъ та поврѣди, и да кълнешъ републиката  
защото Буттерфлай е републиканецъ? Върни са  
въ Европж, ако не можешъ да търпишь недоста-  
тъцитѣ на свободжтж. Нѣма тріадафилъ безъ  
трѣнче, нито републикж безъ Буттерфлаевцы.

— Умразна е Америка, отговори Бюсси, а  
пакъ Европж още повече. Казвамъ го съ съжа-  
леніе; но много явны признацы предказватъ, че  
старото ни слънце е на запада си. Наистина сту-  
денитѣ му лучи ни свѣтъжтъ още, но не ны топ-  
лжтъ. А ный блѣдни и слаби чада на земжтж,  
слѣпы орждія на неукротимата нужда, омаяны отъ  
шума на чловѣческитѣ общества които са съба-  
ржтъ и трошжтъ, доближавамы, безъ да го помы-  
слимъ, до последнія си часъ; когато подслънче-